

ด่วนพิเศษ

ที่ ศย ๐๑๖/๒๗๔๒

สำนักงานศาลยุติธรรม
ถนนรัชดาภิเษก เขตจตุจักร
กทม. ๑๐๙๐๐

๖๐ ธันวาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณา

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล)๔๐๙๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขานุการคณะกรรมการรัฐมนตรีแจ้งว่า กระทรวงยุติธรรมได้เสนอ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. มาเพื่อดำเนินการ จึงขอให้สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณา เสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีต่อไป ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

สำนักงานศาลยุติธรรมพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. แล้ว มีข้อสังเกตบางประการ ดังนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการออกกฎหมาย

เมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติฯ ในส่วนการล้มละลายเกี่ยวกับ ต่างประเทศ เห็นว่าเป็นของทางให้เจ้าหนี้ต่างประเทศเข้ามาขอรับชำระหนี้จากลูกหนี้ในประเทศไทย ได้สะทกสะท่ำมาก กรมบังคับคดีจึงควรศึกษาและรวบรวมข้อมูลก่อนว่าเจ้าหนี้ในประเทศไทย จะได้รับประโยชน์จากการขอแบ่งคืนชำระหนี้ในคดีล้มละลายในต่างประเทศมากเพียงใด และในกรณีที่ เจ้าหนี้ต่างประเทศเข้ามาขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายในประเทศไทยจะส่งผลให้เจ้าหนี้ในประเทศไทย เสียประโยชน์มากเกินไปหรือไม่ เนื่องจากเป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปว่าส่วนใหญ่คนไทยจะมีสถานะ เป็นลูกหนี้มากกว่าเป็นเจ้าหนี้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพิจารณาถึงผลประโยชน์ของประเทศไทย ก่อนที่จะพิจารณาออกกฎหมายฉบับนี้

๒. การรับรองกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ

ร่างมาตรา ๑๘๑/๒๐ บัญญัติว่า “เมื่อศาลมีคำสั่งให้การรับรองกระบวนการพิจารณา ต่างประเทศ ซึ่งเป็นกระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศมีผลดังนี้

(๑) ห้ามมิให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สิน สิทธิ หน้าที่หรือภาระผูกพัน ของลูกหนี้ หากมีการดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ก็ให้หงừngการพิจารณาไว้

(๒) ห้ามมิให้บังคับคดีแก่ทรัพย์สินของลูกหนี้

(๓) ห้ามมิให้ลูกหนี้จำหน่าย จ่าย โอน ก่อภาระผูกพัน หรือกระทำการใดๆ ที่ก่อให้เกิด ภาระในทรัพย์สิน

ขอบเขตการเปลี่ยนแปลงและยกเลิกข้อจำกัดสิทธิตามที่กล่าวถึงในวรรคหนึ่งอยู่ภายใต้ บังคับพระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๙๐/๑๒ มาตรา ๙๐/๑๓ และมาตรา ๙๐/๑๔

บทบัญญัติ ...

บทบัญญัติในวรคหนึ่งไม่มีผลกระทบต่อสิทธิในการฟ้องคดี หรือการเริ่มกระบวนการพิจารณาได้ฯ ตามสมควรเพื่อส่วนไวซ์สิทธิเรียกร้องที่มีต่อลูกหนี้และไม่มีผลกระทบต่อสิทธิที่จะร้องขอให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาตามกฎหมายว่าด้วยล้มละลาย หรือสิทธิที่จะยื่นคำขอรับชำระหนี้ในกระบวนการพิจารณาดังกล่าวนั้น"

ตามมาตราดังกล่าวเมื่อศาลมีคำสั่งให้รับรองกระบวนการหลักต่างประเทศจะส่งผลสำคัญหลายประการ โดยเฉพาะการห้ามมิให้เริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ และในกรณีที่มีการดำเนินกระบวนการพิจารณาอยู่ก็ให้งดการพิจารณาไว้ ทำให้ส่งผลกระทบถึงทั้งตัวลูกหนี้เจ้าหนี้ และศาลซึ่งไม่ใช่เพียงแต่ศาลล้มละลายกลางเท่านั้น แต่ยังส่งผลกระทบที่มีการพิจารณาคดีเพ่งทั่วประเทศที่จะต้องดูการพิจารณาคดีเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้ไว้ทั้งหมด ซึ่งในการพิจารณารับรองกระบวนการพิจารณาทั้งกระบวนการหลักและรองต่างประเทศตามมาตรา ๑๘๑/๑๗ ให้ศาลมีคำสั่งรับรองทันทีถ้าเข้าเงื่อนไขตามมาตรา ๑๘๑/๑๗ เท่านั้น โดยไม่ให้ศาลใช้ดุลพินิจในการรับรองหรือใช้ดุลพินิจในการมีคำสั่งอันอับสีบเนื่องมาจากการรับรองกระบวนการพิจารณาแต่อย่างใด ซึ่งควรให้อยู่ในดุลพินิจของศาลพิจารณาเป็นรายกรณีไป เช่น อาจใช้ดุลพินิจในการห้ามมิให้มีการเริ่มกระบวนการพิจารณาเกี่ยวกับทรัพย์สินหรือให้งดการพิจารณาคดีไว้หรือไม่ก็ได้ตามที่เห็นสมควร ในลักษณะเดียวกับหลักเกณฑ์การล้มละลายต่างประเทศของประเทศไทยปัจุบัน อีกทั้งร่างพระราชบัญญัติฯ ในส่วนนี้ไม่ได้เปิดโอกาสให้ลูกหนี้ได้ยกข้อต่อสู้ว่ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่เจ้าหนี้นำมายื่นให้ศาลมีไทยรับรองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายอย่างไรบ้าง ตามหลักเกณฑ์การล้มละลายต่างประเทศตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีเพียงเหตุเดียวที่ศาลจะปฏิเสธไม่รับรองกระบวนการพิจารณาได้ คือ เมื่อศาลมีคำเห็นว่าเป็นการขัดต่อนโยบายสาธารณะหรือความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งเป็นกรณีที่ศาลมีคำเห็นเองไม่ใช่กรณีที่ลูกหนี้ยกข้อต่อสู้ขึ้น ทั้งนี้ จึงมีข้อสังเกตว่าในการรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศทั้งกระบวนการพิจารณาหลักและรองซึ่งจะส่งผลสำคัญหลายประการ ไม่ควรกำหนดให้ศาลมีคำสั่งทันทีแต่ควรให้อยู่ในดุลพินิจของศาลว่าจะรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศหรือไม่และควรให้ศาลมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรว่าเมื่อรับรองกระบวนการพิจารณาต่างประเทศแล้วจะให้มีผลเกี่ยวกับการดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สินของลูกหนี้อย่างไร กับทั้งควรเปิดโอกาสให้ลูกหนี้ได้ยกข้อต่อสู้ว่ากระบวนการพิจารณาที่เจ้าหนี้นำมายื่นให้ศาลมีไทยรับรองนั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายได้ด้วย

๓. การพิจารณาเกี่ยวกับศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้

มาตรา ๑๘๑/๖ วรรคสอง บัญญัติว่า "กรณีที่ไม่มีการพิสูจน์ให้เห็นเป็นอย่างอื่น ให้ถือว่าสำนักงานเขตที่เป็นของลูกหนี้ หรือสถานที่อยู่ประจำของลูกหนี้ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา เป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้"

เห็นว่า การกำหนดว่าสถานที่ใดเป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้ จะส่งผลในการวินิจฉัยว่ากระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่เจ้าหนี้นำมายื่นให้รับรองนั้นเป็นกระบวนการพิจารณาหลัก หรือรองซึ่งส่งผลทางกฎหมายในระดับความหนักเบาต่างกัน ทั้งนี้ คำว่า "กระบวนการพิจารณาหลักต่างประเทศ" หมายความว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศที่เกิดขึ้นในประเทศที่เป็นศูนย์กลาง

ผลประโยชน์หลักของลูกหนี้ ส่วน "กระบวนการพิจารณาองต่างประเทศ" หมายความว่า กระบวนการพิจารณาต่างประเทศอื่นนอกจากระบวนพิจารณาหลักต่างประเทศที่เกิดขึ้นในประเทศที่ลูกหนี้มีสถานประกอบการอยู่ ตามมาตรา ๑๘๑/๒ กรณีดังกล่าว มีข้อสังเกตว่ามีความจำเป็นต้องระบุในร่างกฎหมายไปด้วยหรือไม่ว่าในการพิจารณาว่าสถานที่แห่งหนึ่งเป็นศูนย์กลางผลประโยชน์หลักของลูกหนี้จะใช้ช่วงเวลาใด เช่น เวลาที่ลูกหนี้ก่อหนี้ เวลาที่ลูกหนี้ประกอบธุรกิจในประเทศไทย หรือเวลาที่เจ้าหนี้ยื่นคำขอรับชำระหนี้ เป็นต้น เนื่องจากสถานที่อาจเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา

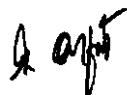
๔. ความร่วมมือกับศาลและผู้แทนต่างประเทศ

มาตรา ๑๘๑/๒๕ "ในการดำเนินการตามมาตรา ๑๘๑/๑ ศาลจะต้องให้ความร่วมมือกับศาลต่างประเทศ หรือผู้แทนต่างประเทศ ในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ไม่ว่าโดยตรงหรือโดยผ่านทางผู้จัดการทรัพย์สิน"

ร่างมาตรา มาตรา ๑๘๑/๒๕ ดังกล่าว มีข้อสังเกตว่าถ้อยคำ "ในขอบเขตที่มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้" เป็นการสร้างภาระให้ศาลมากเกินไปหรือไม่ เนื่องจากไม่อาจตีความได้ว่าเท่าไหร่จึงจะถือว่าเป็นขอบเขตที่มากที่สุด อีกทั้งหากศาลไม่ให้ความร่วมมือตามที่กำหนดดังกล่าวนี้จะส่งผลต่อกฎหมายอย่างไร

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายอธิคม อินทุภูดิ)
เลขานุการสำนักงานศาลยุติธรรม

สำนักกฎหมายและวิชาการศาลยุติธรรม
ส่วนพัฒนากฎหมาย
โทร. ๐ ๒๕๗๒ ๘๔๗๑
โทรสาร ๐ ๒๕๗๒ ๘๔๗๑